

Днесъ манастирътъ служи на здравни и просвѣтни цели.
В. Търновската Митрополия издържа лѣтна детска колония.

Митрополитъ Софроний между лѣтовници-дѣца.

Имотитѣ му сж: ниви 344 дек., гора 1,157 дек., лозя 12 дек., пасища 29 дек. и овощни градини 44 дек.

МИНДЯ

Мѣсто, име и предназначение.

Миндя е сравнително ново село наспроти неговитѣ сѣседи Кжпиново, Златарица и Елена. Въ старитѣ турски фермани, които говорятъ за горнитѣ села, не се поменува нищо за Миндя. Нѣщо повече, въ фермана, издаденъ отъ султанъ *Мехмедъ Ханъ* за границитѣ между Златарица и Кжпиново, се вижда, че, землището на Миндя се включва въ кжпиновското. Това показва, че кжпиновското землище нѣкога се е простирало до златаришкото. Кога, какъ и защо е основано село Миндя, нищо не говорятъ документитѣ. Споредъ това, което стари селяни сж чували отъ дѣди и прадѣди, се знае, че селото се е появило преди 250 години, а това е времето, когато сж се разигравали бунтоветѣ (къмъ 1680 — 1700 г.), когато се явили Плаково и Мариино, и когато турски семейства сж преселени въ нѣкои села изъ Котловината. Именно въ сжщитѣ времена сж ставали размѣствания на населението, а заедно съ него и на селищата.

Споредъ преданието, пръвъ човѣкъ, който се е заселилъ на 4 километра източно отъ Кжпиново, на 1½ километра далечъ отъ дѣсния брѣгъ на р. Дрѣнта, между Попово бърдо и гомѣмата Могила предъ Златаришкитѣ хълмове, се наричалъ *Минчо*. Той билъ овчаръ, дошелъ отъ